

Bác Hợ vớ i thanh niên Viợ t Nam

Ngày 01-10

“Thợợng dân, trợợng dân và tợợng dân”.

Ngày 01-10-1945, đợợng đợợng và phát biợợng tợợng i lợợng bợợng giợợng Khóa 4, Trợợngợng Quân chính Viợợng t Nam, Bác căn đợợng: “Sau đây ra nhợợng n viợợng c, các anh em sợợng phợợng i vợợng a làm vợợng a hợợng c, nghiên cợợng u không nhợợng trong sách vợợng mà ngay trong nhợợng công tác cợợng a mình... Vợợng y cợợng n phợợng i nhợợng đợợng n nhợợng đợợng c tính mà đã là cán bợợng cợợng n phợợng i có: 1) Không tợợng kiêu, không có cái bợợng nh làm “quan cách mợợng”. 2) Phợợng i siêng năng: Siêng nghe, siêng thợợng y, siêng đi, siêng nghĩ, siêng nói, siêng làm. 3) Cợợng u tiợợng n bợợng luôn luôn, không lúc nào ngợợng nghiên cợợng u, tợợng luyợợng n, sợợng a chợợng a nhợợng khuyợợng t điợợng m. 4) Trung thành vợợng i mợợng c đợợng cách mợợng: Giợợng cho nợợng c nhà đợợng c đợợng c lợợng p, nọi giợợng đợợng c tợợng đợợng” .

Ngày 01-10-1947, Chợ tởch Hợ Chí Minh gợợng i đợợng n trợợng lợợng i Chi bợợng Đợợngợng Xã hợợng i Pháp ở Sài Gòn nêu rõ lợợng p trợợngợng kiên đợợng nh: “... Chính phợợng và nhân dân Viợợng t Nam lúc nào cũng sợợng n sàng chợợng m đợợng t cuợợng c xung đợợng t, và đợợng t lợợng i nợợng n hòa bình mợợng t khi mà nợợng c Pháp trợợng nh trợợngợng tuyên bợợng nhìn nhợợng n nợợng n đợợng c lợợng p và thợợngợng nhợợng t cợợng a chúng tợợng i”.

Ngày 01-10-1948, trong phiên hợợng p Chính phợợng , phát biợợng u vợợng vợợng n đợợng thi đợợng a, Bác nói: “Hiợợng n nay nhiợợng u ngợợng i vợợng n chợợng a hiợợng u rõ vợợng viợợng c thi đợợng a. Phong trào bình dân hợợng c vợợng thi đợợng a có kợợng t quợợng là

vì có nhiều cán bộ mà đầu là cán bộ trong dân. Cho nên, trong vấn đề thi đua cần phải tránh xu hướng “bàn giấy”, “công chức hóa”...”³.

Ngày 01-10-1952, Chị tịch H Chí Minh công bố “Tám đầu mục chính phủ nước Cộng hòa Dân chủ Việt Nam” với nội dung gồm: “1) Bảo vệ tính mạng và tài sản của nhân dân. 2) Bảo vệ nghề nghiệp làm ăn của nhân dân. 3) Tích thu tài sản của giặc Pháp và bọn phản quốc. 4) Bảo vệ đền chùa, nhà thờ, trường học, nhà thương và các cơ quan văn hóa, xã hội khác. 5) Trường học nào có công, phòng thí nghiệm nào có tài. 6) Giữ gìn trật tự và an ninh. 7) Nhân dân, đặc biệt là nông dân nên tích cực lao động. 8) Bảo vệ tính mạng, tài sản của kiều dân nước ngoài”⁴.

Cùng ngày, Bác gửi thư đồng nghiệp cán bộ và chiến sĩ đang tham gia Chiến dịch Tây Bắc: “Chiến dịch này là một chiến dịch rất quan trọng. Các chú phải đánh cho thắng và nhận nhiều: “Thắng dân, thắng dân và tất cả dân”

6

. Còn với lực lượng dân công, Bác cũng gửi thư khích lệ “các chú, các chú cũng là chiến sĩ, cũng có công như các chiến sĩ, phải cùng anh em bước đi giành cho được thắng lợi”

7

.

Ngày 01-10-1960, Bác cùng nhiều nhà lãnh đạo ra tận bến cảng Hải Phòng để đón chuyến tàu chở 992 đồng bào Việt kiều đầu tiên từ Thái Lan hồi hương. Cùng ngày, báo Nhân Dân đăng bài “Tuổi tác càng cao, lòng yêu nước càng lớn” khuyến khích: “Truyền thống “Đi tìm Diên Hồng” là truyền thống yêu nước vang chung cả dân tộc ta và riêng cả các cụ già. Mỗi khi có việc quan trọng nào của nhà nước thì các cụ không quên tuổi cao sức yếu, liền hăng hái đứng ra gánh vác phần mình và dồn đức con em làm tròn nhiệm vụ... Vậy có thể rằng: Càng già, càng dẻo dai/ Tinh thần gương mẫu của chúng ta/ Đón đức con em làm nhiệm vụ/ Vui tươi mừng xã hội tiến lên”⁸.

Ngày 01-10-1965, nhân Quốc khánh Trung Quốc, trên báo Nhân Dân, Bác viết bài ca ngợi truyền thống đoàn kết chiến đấu giữa hai dân tộc và có câu thơ:

“Mối tình đoàn kết Việt - Hoa

Vua là đồng chí, vua là anh em!”⁹.

Ngày 02-10

“Phụ nữ Việt Nam, đừng cảm thấy đang...”.

Ngày 02-10-1928, Tạp san Inprekorr của Quốc tế Cộng sản đăng bài “Chợ nghĩa tử bôn đờ quốc Pháp ở Đông Dương” của Nguyễn Ái Quốc phân tích mặt cách chi tiết tình hình kinh tế và xã hội của nước này và bài báo kết luận: “... Đờ quốc Pháp ở Đông Dương luôn luôn bám dính bịt ý nghĩ về mặt cuộc cách mạng xã hội. Vì đó tỏ ra mặt giai cấp vô sản và đẩy cho người An Nam bị tước đoạt sung sướng là mặt bóc lột chế độ nghĩa đờ quốc tế mình đào hõ đờ chôn mình”¹⁰.

Ngày 02-10-1950, nhân dịp Tết Trung thu, Bác Hồ viết “Thư gửi Nhi đồng các nước” khích lệ: “Trung thu này, các cháu thiếu nhi, cũng như kháng chiến ta thiếu nhi... Nhưng Bác chờ các bạn: Bớt kẹo bánh, tinh thần các cháu cũng đờu hăng hái vui vẻ. Vì các cháu đờu biết rằng: Giặc Pháp và bọn đờng Mờ không thèm ăn cơm gạo trắng Trung thu của các cháu. Cũng như chúng nó không thèm ngăn trở cuộc kháng chiến ta. Vì các cháu đờu chờ các bạn kháng chiến như tết như tháng ngày và đờn ngày kháng chiến tháng ngày, thì Bác cháu ta sẽ cùng nhau ăn như cái Tết Trung thu rất vui vẻ, sung sướng, tết bạn”¹¹.

Đờu tháng 10-1953, tại Khu vực Tắt trên Chiếm khu Việt Bắc, Bác gặp các đờng chí Võ Nguyên Giáp, Trường Chinh, Phạm Văn Đờng đờ nghe Tổng Tổng lãnh báo cáo tình hình đờch và công tác chuần bị lực lượng của ta cho Chiến đờch sắp tới. Bác chờ: “Đờch tập trung quân đờ đờng đờ tỏ nên sẽ cảm nh... Không sẽ! Ta buờ chúng phải phân tán binh lực thì sẽ cảm nh đó không còn”¹².

Ngày 02-10-1961, Bác đờ họp Bộ Chính trị bàn về cách mạng miền Nam và nêu rõ quan đờm: “Nói miền Nam, cảm nh đờnh thêm tình hình quốc tế đờ có chính sách đời phó cho khéo, cảm nh phải nhân sẽ phát triển của tình hình sau Nghĩ quyết 15... Nó phá hoại miền Bắc. Nó sẽ mình đánh nó. Đờch, quân sẽ cảm nh như chính trị yờu. Ta, chính trị cảm nh như quân sẽ yờu. Nếu lờy sẽ đờ sẽ đờ tiêu hao thì không lời. Ta không lờy đờm chờ đờm mà lờy mờu mờo đờ đờt nó, trở bõn ác đờ đờ bõo về cảm sẽ, phong trào đờn sẽ lên. Đờch công thành, ta công tâm, phải lờy đờc lòng dân. Tập chờ du kích cho đờu, đờ hờt đờng, giúp đờc dân mà phân tán đờch. Đờng thời, ta phải có mặt vài cú đờm, đánh rời ta luờn đờ. Ta không đờ lờc lờng, phải tập lờc cánh sinh, hờt đờng đờo dai. Không phải chờ đờu tranh chính trị. Hờt đờng sẽ xuờt,

văn hóa cũng cần kịp thời chuyển hướng” ...

Đầu tháng 10-1966, Bác Hồ góp ý kiến cho nội dung báo công nhân Trung ương Đảng Lao động Việt Nam để kiến nghị Hội Liên hiệp Phôi nư Việt Nam. Tuy vậy Bác viết nội dung như sau: “Phôi nư Việt Nam/ Dũng cảm đấu tranh/ Chiến đấu, cứu nước”¹⁴.

Ngày 02-10-1968, Bác tiếp tục họp Bộ Chính trị thảo luận đề án đấu tranh ngoại giao sau Tết Mậu Thân, lưu ý rằng, nếu Mỹ ngừng ném bom thì tranh chấp sẽ dần ra khỏi miền Nam, thì Mỹ vẫn có thể ném bom trở lại miền Bắc nên ta phải chú ý biện pháp phòng ngừa.

Ngày 03-10

“Hồ Chí Minh không bao giờ cúi mình trước bất kỳ ai”.

Ngày 03-10-1920, mặt thám Pháp theo dõi Nguyễn Ái Quốc đến để mặt buôn nói chuyện do Hội Nghề thủ công nghiệp tại Sở Cảnh sát Paris.

Ngày 03-10-1922, Nguyễn Ái Quốc đến họp Ban biên tập báo Le Paria (Nguyễn Ái Quốc) kể về tình hình tài chính đang gặp khó khăn và phân công việc của ban biên tập báo, số đông là dân thủ công nghiệp.

Ngày 03-10-1923, tại Mátxcơva, Nguyễn Ái Quốc gặp Tổng thư ký Giôri Thôch và Tổng thư ký Thái Lô, đi đến cho Trung Hoa Quốc dân Đảng và Đảng Cộng sản đang họp tác chiến lược cùng đến để đoàn kết với Đảng Quốc gia Liên Xô cứu nước.

Đầu tháng 10-1946, trên đường từ Pháp trở về Thủ Đức, Chợ thời chiến Hồ Chí Minh viết thư cho nhà báo Pháp Giăng Míchê-rích (Jean Michel Hertrich), người đã có mặt và chiến đấu kiên trì đi theo Cách mạng Tháng Tám năm 1945 tại Sài Gòn và là tác giả cuốn “Độc lập hay là chết. Những điều mà tôi thấy ở Đông Dương”. Báo chí đã đánh giá “tôi phải nói rằng cuốn sách đó là khách quan và chân thật”¹⁵ và nhắc lại nhiều đoạn trích chứng minh điều đó, ví như, “... Việt

Minh đang đi diển cho tâm hồn hiển tởi của Đông Dông, của Việt Nam... Và cuối cùng, lý tưởng của Việt Nam trở về là sự thống nhất của Việt Nam, sự thống nhất của cả ba xứ Nam kỳ, Trung kỳ, Bắc kỳ mà dân chúng ở đây đều cùng chung một nỗi giông và nói chung một tiếng...”
16.

Tuy nhiên, sau khi trích một đoạn viết trong sách nhằm lên án những ý đồ xâu của bọn thực dân: “Nếu chúng ta không thống nhất thì chúng ta không bao giờ có được sự hợp tác của nhân dân Việt Nam. Điểu đó có nghĩa rằng Hồ Chí Minh dù có cúi mình trước bọn thực dân, tình trạng mà tôi đã nhìn thấy xảy ra cho đến ngày mà những sự kiện diễn ra như những hy sinh máu”, thì Bác viết tiếp: “Thưa tác giả thân mến, tôi phải nói với ông rằng... Hồ Chí Minh không bao giờ cúi mình trước bọn thực dân vì Hồ Chí Minh là một người không thể chia cắt của nhân dân ông ta, ông ta mong muốn những gì mà nhân dân mong muốn, ông ta hành động điểu mà cả nhân dân ông ta hành động... Và tôi tin chắc rằng chân lý sẽ chiến thắng”¹⁷.

Ngày 03-10-1948, tại Chi khu Việt Bắc, Bác tiếp tục chấp thuận phiên họp của Hội đồng Chính phủ, tiếp đó, cùng toàn thể Chính phủ đón tiếp đoàn điểu biểu từ Nam bộ do ông Phạm Hùng dẫn đầu ra Bắc. Đoàn đã chuyển tặng Bác những món quà của đồng bào Nam bộ, trong số này, một tác phẩm đã làm cho Hội Chủ tịch hất sọc cảm động là bức họa hình Hội Chủ tịch và ba em thiểu nhi tặng tặng Trung - Nam - Bắc, ba em vây chung quanh C, một em nắm râu C với bao vẻ mến yêu. Bức họa này của một họa sĩ đã lấy máu mình mà vẽ ra, vẽ đẹp và chứa đầy ý nghĩa (tác phẩm của họa sĩ Diệp Minh Châu)...

Ngày 03-10-1960, Bác đi thăm các lớp văn hóa tại hai trường Trần Nhật Duật và Yên Thành (Hà Nội). Cùng ngày, báo Nhân Dân đăng bài “Một tháng lợi và vang” của Bác, khen ngợi phong trào xóa nạn mù chữ của anh Cao Bằng với kết luận rằng “về mặt văn hóa, thì dù ai mù quáng đến mấy cũng phải thấy rằng chữ viết xã hội chủ nghĩa của ta đã tháng lợi và vang”¹⁸.

Ngày 04-10

“Biết dùng người... thì ta sẽ không lo thiếu cán bộ”.

Ngày 04-10-1921, Nguyễn Ái Quốc tham dự cuộc họp đầu tiên của Hội Liên hiệp Thuộc địa mà

mình đã tham gia sáng lập. Thời gian này, Hội đã có gần một trăm hội viên chủ yếu từ 2 nhóm hội viên người Việt Nam và Madagascar.

Ngày 04-10-1945, trên báo Cứu Quốc đăng hai bài viết của Bác. Trong bài “Chống nạn đói”, nhân danh Chị tch Chính phủ lâm thời, tác giả viết: “Nay chúng ta đã giành được quyền độc lập. Một trong những công việc phải thực hiện cấp thiết trong lúc này, là nâng cao dân trí... Cứu dân Việt Nam! Muốn gì với người dân độc lập, muốn làm cho dân mạnh mẽ giàu, mọi người Việt Nam phải hiểu biết quyền lợi của mình, bản phận của mình, phải có kiến thức mới để có thể tham gia vào công cuộc xây dựng nước nhà, và thực hiện phải biết được, biết viết chữ quốc ngữ...”

19

Còn trong bài “Thiếu óc thực - một khuyến khích trong các Ủy ban nhân dân”, Bác đã phân tích thực tiễn đang tồn tại trong các Ủy ban nhân dân đưa ra những nhận định và giải pháp khắc phục tình trạng lộn xộn, kém khoa học: “Có khi họ chỉ làm việc những sự việc công việc không khéo, phân công không sáng suốt thì việc cũng đến hỏng. Người nói gì cho vào việc chỉ cần khéo chân tay, người viết gì cho làm việc vất vả lao động thì nhất định không thể nào thành công được. Việc dùng nhân tài, ta không nên căn cứ vào những điều kiện quá khắt khe... Tài to ta dùng làm việc to, tài nhỏ ta cử làm việc nhỏ, ai có năng lực việc gì, ta đưa ngay vào việc ấy. Biết dùng người như vậy, ta sẽ không lo gì thiếu cán bộ... Cán bộ chăm chỉ làm việc của đất, cần phải biết làm việc cho có phương pháp. Phải cần mà phải cần nữa”.

Cùng ngày, Bác thông báo trong cuộc họp Hội đồng Chính phủ về việc tiếp xúc với đại tá Xtêphen Nótlingiê (S.L.Nordlinger) đồng đội đoàn nhân đạo của Mặt trận và cách đưa gạo từ miền Nam ra cứu đói và việc tiếp nhận Hàng không Khâm của Trung Hoa Quốc dân về việc thu tù binh Pháp. Chị tch H Chí Minh đã từng viên sự quan trọng mà tranh thủ và 61 năm sau (2006), gia đình của ông Nótlingiê đã trao tặng lại món quà này cho Bảo tàng H Chí Minh.

Ngày 04-10-1946, tiếp tục loạt bài viết về “Biên pháp Tôn Tử”, trên báo Cứu Quốc, Bác viết bài “Phương pháp đánh giặc và tiến thoái” (ký tên Q.Th.). Bài báo viết: “Phương pháp dùng binh là phương pháp thiên biến vạn hóa. Tuân theo thời cơ, theo địa điểm, theo tình hình bên địch, người làm tướng lúc bày thế trận này, lúc bày thế trận khác... muốn được thắng trận, phương pháp đánh giặc và tiến thoái phải luôn luôn biến đổi hợp với thời cơ, hợp với tình hình trên mặt trận. Nhanh như chớp, biến hóa như thần, đó là bí quyết của phép dùng binh”.

Ngày 04-10-1960, nhân ngày Tết của thiêu nhi, Bác viết trên báo Quân đội nhân dân bài “Trung

thu sáng cả hai miền...” (với bút danh “Chiến Sĩ”): “Trăng thu đẹp quá nhưng cả sáng cả hai miền...”²² vì các thế lực chia cắt đất nước, nhưng “Chúng nó không thể mãi mãi chia cắt được ánh trăng thu cả các bên thiêu nhi miền Nam đâu. Nhân dân Việt Nam sẽ quyết định chúng ta, cho trăng sáng cả hai miền, cho thiêu nhi Nam - Bắc cùng ca một bài, cùng nhảy một điệu, cùng nhảy vai nhau hát "Kết đoàn", múa rập rình, một đoàn múa không lời dài suốt từ Bắc vào Nam